

af Thinget foreslaaede Endringer, af hvilke de vigtigste ere tagne til Følge, saabel som til de af Amtmanden gjorte Henskillinger.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal bemærkes Følgende:

Til § 1.

Det er Reglen, at hver Bygd danmer et Grandstævnedistrikt for sig, dog saaledes, at en Udslytterbygd i Almindelighed vil have Grandstævne tilfælles med den Bygd, hvorfra Udslytningen er st. Undertiden kan dog ogsaa et Grandstævnedistrikt omfatte flere Bygder, naar disse have fælles Interesser. Grandstævnedistriktet kan da omfatte Bygder i forskjellige Sogne, og paa den anden Side kan en Bygd ogsaa som Følge af Interessernes Fællestab med Bygder, der høre til forskellige Grandstævnedistrikter, høre til tvende saadanne. Det er derfor ikke let gjørligt i Nøden at fastslaa de enkelte Grandstævnedistrikters Grændser, men da der i saa Henseende foreligger en afgjort Praxis, behøves det heller ikke, navnlig naar der, som her foreslaaet, aabnes Afgang til ad administrativ Veie at foretage Forandringer i den bestaaende Distriktsinddeling.

Til §§ 2 og 3.

Bestemmelsen af de Jordfællesskabet vedrørende Anliggender, for hvilke der efter § 2 skal kunne oprettes bindende Vedtagelse paa Grandstævne, uden at der behøves nogen administrativ Approbation, er optagen overensstemmende med den af Lagthinget vedtagne Affattelse. Til at kræve nogen Stabsfæstelse af Ovrigheden er der formentlig her ingen Grund, idet det er rimeligt at overlade det til de Interesserede selv at fastsætte de, efter Sameiendomsforholdets Natur nødvendige, Regler vedrørende den fælles Brug og Benyttelse af deres Eiendomme, som de finde hensigtsmæssige. Dette er ogsaa stemmende med den hidtil fulgte Praxis, og den samme Regel maa antages at være fulgt i de foran citerede Bestemmelser i Hangeloven, der omhandle saadanne Vedtægter. Mod Misbrug indeholdes der i hvert Fald en tilstrækkelig Garanti i den i § 10 foreslaaede Afgang til Appel.

Med Hensyn derimod til de i § 3 omhandlede Bygdeforhold bør formentlig Opligheden af Vedtægter desangaaende gjøres afhængig af Ovrighedens Approbation, idet Begrænsningen af de heromhandlede Sager er mindre bestemt, og der derfor her er større Fare for, at der i Vedtægterne optages Bestemmelser, hvorved Trediemands Ret kan kræntes eller dog Individets Ret

gaas for nær. Dette er ogsaa billiget af Lagthinget.

Til §§ 4 og 5.

Fastsættelsen af Anmeldelsestiden for Sager, der skulle afgjøres paa Grandstævne, til 1ste Novbr. er optaget efter Lagthingets Ønske, efter hvilket Anmeldelsen ligeledes kun er gjort til Betingelse for en Sags Afgjørelse, men ikke for dens Drøftelse paa Grandstævne. I Følge den samme Endring af Lagthinget har man ligeledes ubeladt en i det oprindelige Regjeringsforslag optaget Bestemmelse om, at Sager under visse nærmere Betingelser ekstraordinært skulde kunne foretages uden forudgaaet Anmeldelse. En Endring fra Lagthingets Side, der gik ud paa at begrænse Bestemmelsen om, at selve Dagen for Grandstævnets Afholdelse med Aftensvarsel skal bekendtgjøres i de paagældende Bygder, til de Tilfælde, hvor der er anmeldt Sager til Foretagelse, har man derimod ikke funnet tiltræde.

Til § 6.

Med Hensyn til Udøvelsen af Stemmeret, der formentlig kun bør tilkomme de i de enkelte Sager Interesserede, bemærkes, at medens det ved Hangeloven i nogle Tilfælde er bestemt, at Opfiden eller den, der har Jorden i Brug for en udenbygds (udenstrikts) Eier, uden videre skal anses bemyndiget til at handle paa Eierens Begne, saaledes at det endog maa antages, at Eieren er udelukket fra selv at optræde (jfr. f. Ex. Lovens § 19), og det paa den anden Side i et enkelt Tilfælde (ved Oprettelsen af Kontrakter om Fjending) forlanges, at Opfiden, for at kunne optræde paa Eierens Begne, skal være forsynet med dennes skriftlige Fuldmagt (jfr. § 74), har man udenfor disse og lignende Tilfælde, hvor en særlig Bestemmelse haves, troet at burde opstille den Regel, at ogsaa den udenfor Distriktet boende Eier er berettiget til selv at møde og afgive sin Stemme angaaende de i § 2 omhandlede Jordbrugsforhold, og at saaledes Brugeren kun har Stemmeret, naar Eieren ikke selv møder eller har givet en Anden skriftlig Fuldmagt til at stemme paa sine Begne.

Paragrafen er saa godt som enslydende med Lagthingets Affattelse.

Til § 7.

I det Lagthinget i sin Tid forelagte Regjeringsforslag var det bestemt, at til en gyldig Beslutning i Jordfællestabsager skal der, hvor ikke anderledes i Lovgivningen er bestemt, udfordres Stemmeskerhed efter Eiendommens hele Marketal, idet man herved